

19 Φεβρουαρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰ.). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Αθηναίας († 1589).

Ὕχος: γ – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστ.: Α' Κορ. η' 8 - θ' 2 – Εὐαγ.: Ματθ. κε' 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Φεβρουαρίου, τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 14-21.

«τούς ὅρους τῆς διθείσης ἡμῖν ἐλευθερίας», ὅπως λέγει ὁ ἄγιος Μᾶρκος ὁ Ἐρημίτης, καὶ ἀποκαλύπτουν στὸν ἄνθρωπο τὴν θεία ζωή, τὴν ζωή τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης.

Εἴθε νά βιώνουμε καὶ ἐμεῖς τὴν ἐλευθερία ὡς ἀγάπη καὶ νά συντελούμε μέ τὴν σιωπή, τὴν προσευχή, τὸν λόγο καὶ τὸ ἥθος μας στὴν ἐνδυνάμωση τῆς πίστεως τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν μας.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο κατά τὴν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ Χρήστου Βούλγαρη
(Α' ἔκδ., σχῆμα 12x18, σελ. 1.360, μέ σκληρό ἥ μαλακό ἔξωφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καὶ πολυτελής παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς Κ.Δ. κατά τὴν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1904), τὸ ὅποιο ἀπό τοῦ ἔτους 1956 κυκλοφορεῖται συνεχῶς σὲ μικρό σχῆμα ὑπό τοῦ Ὁργανισμοῦ, καὶ τὴν ἐκπονηθεῖσα γιά πρώτη φορά στὴ νεοελληνική γλώσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπό τὸν Ἐλλογ. ὄμοτιμο Καθηγητὴ Θεολογίας κ. Χρῆστο Βούλγαρη.

Παρακολουθῆστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Αγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖ φύλλῳ ὄρθιοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Αποστολικῆς Διακονίας.

Τή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diaconia.gr

ΕΤΟΣ 71ον

19 Φεβρουαρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3638)

«ΒΛΕΠΕΤΕ ΜΗΠΩΣ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΥΜΩΝ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΓΕΝΗΤΑΙ»

Ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή ἀφορᾶ στό θέμα τῶν εἰδωλοθύτων, τό ὅποιο ἀπασχόλησε τὴν Ἐκκλησία στὴν ἀρχὴ τῆς ἴστορικῆς της πορείας. Μέ ἄκρα συντομίᾳ ἃς σημειώσουμε ὅτι τά εἰδωλόθυτα ἦταν σφάγια ἀπό τίς θυσίες πού προσέφεραν οἱ ἐθνικοί στά εἰδωλα. Συνήθως πρόσφεραν ὡς θυσία τά πόδια καὶ τά ἐντόσθια τοῦ ζώου, τά ὅποια ἔριχναν στὴν φωτιά τοῦ βωμοῦ, ἐνώ τά ύπόλοιπα μέρη του τά ἔτρωγαν σέ δεῖπνα ἢ τά πωλοῦσαν στὴν ἀγορά.

Ἄρκετοί χριστιανοί πού προέρχονταν ἀπό τούς ἐθνικούς καὶ ἔξακολουθοῦσαν νά διατηροῦν οἰκογενειακές καὶ κοινωνικές σχέσεις μαζὶ τους, μετεῖχαν σὲ συνεστιάσεις ὅπου παρετίθεντο εἰδωλόθυτα. Δέν εἶχαν ὅμως συνειδησιακό πρόβλημα νά φάγουν ἀπό αὐτά, ἀφοῦ, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Παῦλος, «κανένα εἰδωλο δέν ἔχει πραγματική ύπαρξη στὸν κόσμο καὶ κανείς ἄλλος θεός δέν ύπάρχει παρά μόνο ἔνας» (Α' Κορ. 8,4). "Ετσι, πιστεύοντας ἀκράδαντα στὸν Χριστό, δέχονταν ὅτι δέν ύπάρχει τίποτε ἀπόβλητο καὶ ἀκάθαρτο στὴν δημιουργία τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὅλα εἶναι προορισμένα νά ἐξαγιασθοῦν ἀπό τόν Θεό.

Χριστιανοί μέ ἀδύναμη συνείδηση

Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ χριστιανοί μέ ἀσθενική συνείδηση καὶ πίστη, δηλαδή ἔξακολουθοῦσαν νά φιβοῦνται τά εἰδωλα, καθώς θεωροῦσαν ὅτι τρώγοντας ὁ πιστός ἀπό τά εἰδωλόθυτα μολύνεται καὶ ἀμαρτάνει. Τέλος, ὑπῆρχε καὶ τό ἐνδεχόμενο ὄρισμένοι πιστοί πού ἔβλεπαν ὄμοπίστους τους μέ δυνατή συνείδηση καὶ πίστη νά ἐσθίουν ἀπό τά εἰδωλόθυτα, καὶ μάλιστα σὲ εἰδωλολατρικούς ναούς, νά τούς μιμηθοῦν καὶ ἐκεῖνοι· ἀλλά μέ τὴν ἐσφαλμένη ἐντύπωση ὅτι πρόκειται γιά κάτι πράγματι ἱερό καὶ ἄξιο σεβασμοῦ καὶ ὅχι γιά ἀπλή τροφή.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Τό πρόσκομμα τής ἔξουσίας

Ἄδελφοι, βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ εἰναι φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἵῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὅντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τὸν ἀδελφὸν καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος: οὐκ εἰμὶ ἔλευθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

Ο κίνδυνος διασπάσεως τῆς ἐνότητας τῶν πιστῶν ἔχαιτίας τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἥταν μεγάλος. Οἱ ἔχοντες ἀδύναμη συνείδηση κατέκριναν ὅσους ἔτρωγαν ἀπό τὰ σφάγια τῶν θυσιῶν ὅτι διακυβεύουν τὴν πίστη, ἀναμειγνύοντάς την μέ τὴν εἰδωλολατρία. Καὶ οἱ ἔχοντες δυνατή συνείδηση ἔλεγαν γιά τούς πρώτους ὅτι δέν ἔχουν ἀπαλλαγεῖ ἀκόμη ἀπό τὴν ἐπίδραση τῶν εἰδώλων καὶ ὅτι ἡ πίστη τους στὸν Χριστό δέν ἥταν ἀκλόνητη καὶ δυνατή.

Ο κίνδυνος σκανδαλισμοῦ

Ο Ἀπόστολος ἐπισημαίνει ὅτι δέν εἶναι ἡ τροφή πού καθορίζει τὴν θέση μας ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Ή χρήση τῆς τροφῆς –καὶ μάλιστα τῶν εἰδωλοθύτων πού ἀποτελοῦν τὸ συγκεκριμένο «βρῶμα» γιά τὸ ὄποιο ὄμιλεῖ– εἶναι κάτι ἀδιάφορο καὶ μέ δευτερεύουσα σημασία. Οὔτε ἄν φαμε, δηλαδή, κερδίζουμε κάτι, οὔτε ἄν δέν φαμε χάνουμε. Ως ἐκ τούτου, ἐφιστᾶ τὴν προσοχή τῶν πιστῶν στὸν κίνδυνο σκανδαλισμοῦ. Προσέχε-

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΦΟΥΝΤΑ (†)
Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ -
Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ
Κείμενο - Μετάφραση - Άναλυση - Σχόλια

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, δέν εἶναι ὅμως οἱ τροφές πού δά μᾶς παρουσιάσουν κοντά στὸν Θεό, γιατί, οὔτε ἄν φαμε κερδίζουμε τίποτε, οὔτε ἄν δέν φαμε χάνουμε τίποτε. Προσέξτε, μήπως ἡ δυνατότητά μας αὐτή γίνει αἰτία νά ἀμαρτήσουν οἱ ἀδύναμοι στὴν πίστη. Γιατί, ἄν σέ δεῖ κάποιος ἐσένα, πού ισχυρίζεσαι ὅτι τά ξέρεις ὅλα, νά κάθεσαι στὸ τραπέζι κάποιου εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, δέν δά ἐνδαρρυνδεῖ ἡ συνείδησή του, αὐτοῦ πού εἶναι ἀδύναμος στὴν πίστη, στὸ νά τρωει τὸ κρέας τῶν εἰδωλολατρικῶν δυσιῶν; Καί ἔτοι δά χαδεῖ ὁ ἀδύναμος κατά τὴν πίστη ἀδελφός, ἔχαιτίας τῆς «γνώσεως» σου, αὐτός για τὸν ὄποιο πέδανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντας ὅμως κατ’ αὐτόν τὸν τρόπο ἔναντι τῶν ἀδελφῶν καὶ πληγώντας τὴν συνείδησή τους, πού εἶναι ἀδύναμη, ἀμαρτάνετε ἀπέναντι στὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Γ’ αὐτό, ἄν κάποια τροφή σκανδαλίζει τὸν ἀδελφό μου, δέν δά φάω κρέας ποτέ, γιά νά μή σκανδαλίσω τὸν ἀδελφό μου. Δέν εἶμαι ἀπόστολος ἐγώ; Δέν εἶμαι ἔλευθερος; Δέν εἶδα τὸν Ἰησοῦ Χριστό τὸν Κύριο μας; Δέν εἶστε ἐσεῖς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου μου στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Έάν γιά ἄλλους δέν εἶμαι ἀπόστολος, γιά σᾶς εἶμαι ὁ πωσδήποτε, γιατί ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τὸ ἀποστολικό μου ἀξίωμα καὶ ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τὸν Κύριο.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ή Καινή Διαδήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὄμοτ. καδηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τε, τούς λέγει, μήπως τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ἐλευθερία σας νά ἐσθίετε ἀπό τὰ εἰδωλόθυτα γίνει «πρόσκομμα», ἀφορμή νά σκοντάψουν καὶ νά πέσουν ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἀδύνατη πίστη.

Ἐλευθερία καὶ ἀγάπη

Ο Ἀπόστολος ἀνάγει τό θέμα στὴν πραγματική του διάσταση, δηλαδή στὴν σχέση ἐλευθερίας καὶ ἀγάπης ἡ ἐλευθερηρής ἀγάπης καὶ ἀγαπώσης ἐλευθερίας. Δεδομένου ὅτι ρίζα καὶ αἰτία τοῦ ἐν λόγῳ προβλήματος ἥταν οἱ διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ τῶν πιστῶν. Τά εἰδωλόθυτα ἥταν μόνον ἡ ἀφορμή. Ο χριστιανός ὄφείλει νά καλλιεργεῖ τὴν συνείδηση ὅτι ἡ ἐλευθερία δέν μπορεῖ νά λειτουργήσει ξεχωριστά ἀπό τὴν ἀγάπη του πρός τὸν συνάνθρωπο. Οἱ συνέπειες αὐτονομήσεως καὶ χειραφετήσεως τῆς ἐλευθερίας ἀπό τὴν ἀγάπη εἶναι ὀλέθριες, γιατί ὁ ἀδύναμος στὴν πίστη περιμένει ἀπό τὸν δυνατό συναντίληψη καὶ συγκατάβαση. Στό σημεῖο αὐτό μποροῦμε νά διακρίνουμε τὸ μεγαλεῖο τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους· πάνω ἀπό τό δικαίωμα πού μᾶς παρέχει ἡ ἐλευθερία, τίθεται ἡ θυσία, τήν ὄποια μᾶς ἐμπνέει ἡ ἀγάπη.

Η ἐλευθερία πού παραβλέπει τὴν ἀγάπη ἐκφυλίζεται· ὁ πιστός, ὅμως πού τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, μέ πρώτη αὐτήν τῆς ἀγάπης, μένει καὶ ὠριμάζει στὴν ἐλευθερία. Καθότι οἱ εύαγγελικές ἐντολές φυλάσσουν